

2 października - Międzynarodowy Dzień bez Przemocy

(ang. International Day of Non-Violence)

Święto zostało ustanowione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 15 czerwca 2006 roku, uchwalone w rezolucji A/RES/61/271, zainspirowanej poglądami propagatora pacyfizmu Mahatmy Gandhiego (ur. 2 października 1869).

Zgromadzenie wezwało wszystkie państwa członkowskie, agendy ONZ, regionalne, międzyrządowe i pozarządowe organizacje oraz wszystkich zainteresowanych do obchodów Dnia w celu szerzenia idei życia bez przemocy, umacniania pokoju, głoszenia tolerancji i zwiększania świadomości społeczeństwa w temacie m.in. poprzez edukację.

Czym jest przemoc?

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. Nr 1249) określa przemoc, jako: jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodzin (którymi w rozumieniu art. 115 § 11 k.k. są: małżonkowie, wstępni, zstępni, rodzeństwo, powinowaci w tej samej linii lub stopniu, osoby pozostające w stosunku przysposobienia oraz ich małżonkowie, a także osoby pozostające we wspólnym pożyciu, a także inne osoby wspólnie zamieszkujące lub gospodarujące), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzaje przemocy:

PRZEMOC FIZYCZNA

To zachowanie z użyciem siły powodujące uszkodzenie ciała lub niosące takie ryzyko np. policzkowanie popychanie, przytrzymywanie, bicie, kopanie, szarpanie, wykręcanie rąk, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, uderzenie w twarz – tzw. “policzek”, przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów, topienie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni, pozostawienie w niebezpiecznym miejscu, nie udzielenie niezbędnej pomocy, itp...

PRZEMOC PSYCHICZNA

To zachowanie wykorzystujące świadome wpływanie jednej osoby na drugą, w szczególności na tok myślowy, postępowanie, sposób życia drugiej osoby bez jej przyzwolenia, za pomocą takich narzędzi jak np. wyśmiewanie, wyzywanie, poniżanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, krytykowanie, kontrolowanie, izolowanie, wmawianie choroby psychicznej, ciągłe niepokojenie, obwinianie, oczernianie, krzywdzenie zwierząt, czytanie osobistej korespondencji, ujawnianie tajemnic, sekretów, lekceważenie, wyśmiewanie opinii, poglądów, przekonań, religii, pochodzenia, narzucanie swojego zdania,

poglądów, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, wymuszanie posłuszeństwa i podporządkowania, ograniczanie snu, pożywienia i schronienia, ...

PRZEMOC SEKSUALNA

To zachowania polegające na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus ten może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub szantażu. Np.: gwałt, zmuszanie do nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi, obmacywanie, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, sadyzm w pożyciu, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.

PRZEMOC EKONOMICZNA

To zachowanie mające na celu uzależnienie finansowe od sprawcy, np. ograniczanie dostępu do wspólnych środków finansowych, niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych rodziny, odbieranie zarobionych pieniędzy, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, zaciąganie długów i kredytów bez zgody współmałżonka, sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej itp.

ZANIEDBANIE

To zachowanie przejawiające się w takiej formie, jak nie zaspokajanie potrzeb żywieniowych, higienicznych, medycznych, nie dawanie środków na utrzymanie, pozbawianie ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, itp.

Przerwij milczenie, nie bądź obojętny na krzywdę!

Pomagają:

POLICJA,

OŚRODKI POMOCY SPOŁECZNEJ,

POWIATOWE CENTRA POMOCY RODZINIE,

OŚRODKI INTERWENCJI KRYZYSOWEJ

OCHRONA ZDROWIA

SZKOŁY

NASZ OŚRODEK JEST CZYNNY CAŁĄ DOBĘ
TARNOWSKI OŚRODEK INTERWENCJI KRYZYSOWEJ I WSPARCIA OFIAR
PRZEMOCY
UL. SZARYCH SZEREGÓW 1

ZADZWOŃ

TEL. 14 6 55 36 36,

TEL. 14 6 55 66 59

TEL. 500 523 047